

samme, som her foreligger. Den Forskel, der er paa det Forslag, som blev fremsat i Folketinget for 5—6 Uger siden, og det, der her foreligger, er ikke ret stor, jeg tror næsten, man kan sige, som der staar i de gamle Kogebøger: Det er det samme paa en anden Maade. Jeg tror, at det vilde have været af ikke ringe Betydning for de vigtige Spørgsmaal, vi her behandler, og for Landmændene, om vi for 5 eller 6 Uger siden kunde have truffet den Ordning, som vi nu staar i Begreb med at træffe. Jeg nævner dette, ikke fordi jeg vil rette nogen Bebrejdelse imod Ministeren, men fordi jeg vil gøre ham opmærksom paa, at det er ikke altid de bedste Raadgivere, han har.

Piper: Da vi i November Maaned 1917 behandlede det Lovforslag, hvis Levetid om faa Dage er til Ende, stod vi overfor noget nyt og uprøvet. Der var megen Tvivl om, hvorvidt det var nødvendigt at gaa til saa stærk en Rationering af Smørkvantumet, som blev foreslaaet deri, og man stod meget betænkelig overfor de store Udgifter, dette Lovforslag medførte. De 11 Maaneder, der er gaaet, har vist, at de Omkostninger, Lovforslaget medførte, har kunnet udredes, og det er glædeligt. Omkostningerne er ikke blevet slet saa store, som den højtærede Indenrigsminister den Gang stillede i Udsigt. Hvad Kvantumet angaar, kan det naturligvis ikke gøres større. De Rationer, der tildeles Befolkningen, kan ikke gøres større, ihvorvel det er meget beklageligt, men skulde de gøres større, vilde hele den økonomiske Basis, hvorpaa denne Ordning hviler, ikke kunne holde Stik. Det foreliggende Lovforslag er jo til Dels en Gentagelse af Lovforslaget fra i Fjor, i alt Fald hvad angaar Rationeringen og den Pris, til hvilken Varerne overlades til Forbrugerne. Disse to Spørgsmaal har heller ikke voldt nogen Dissens under Behandlingen af dette Forslag. Naar vi nu staar overfor Vedtagelsen af et nyt Lovforslag om Smør- og Mælkeforsyningen — Mælkeforsyningen er jo draget med ind under dette Lovforslag —, er det givet, at det Tidsrum, vi nu gaar ind i, vil blive betydelig vanskeligere for Produktionen end det Aar, som snart er til Ende. De ret betydelige Kvantiteter af Oliekager og Foderstoffer, som var til Stede for et Aar siden, er til Dels opbrugte, det er kun et ringe Kvantum, der er til Stede, saaledes at det Kraftfoder, der skal til for at bringe Mælkeproduktionen i Vejret, for den aller-

største Del skal være af dansk Oprindelse. Naar Landbruget er henvist til udelukkende at opretholde den dyriske Produktion ved Kraftfoder af dansk Avl, kan man ikke være blind for, at Landbruget har mange forskellige Strengte, der er forskellige Produktionsgrene, og man kan ikke fortænke Landbrugerne i, at de anvender Kornet paa den mest rentable Maade. Derfor har ogsaa de forskellige Udvalg, som har behandlet denne Sag, og den højtærede Indenrigsminister indset, at det er nødvendigt i Aar at stille Producenterne anderledes med Hensyn til Prisen, idet Produktionsprisen er steget, naar man ikke vilde udsætte sig for, at Produktionen skulde gaa mere ned end højest nødvendigt. At Mælkeproduktionen desuagtet vil gaa ned i Aar, anser jeg for givet. Antallet af Køer er forringet ikke saa ganske lidt, dels paa Grund af de høje Kvægpriser og dels og ikke mindst paa Grund af det formindskede Kvantum, der er til Raadighed til Foder. Jeg hilser Bestemmelserne i § 5 med Glæde, i Henhold til hvilke Indenrigsministeren stiller til Raadighed et Kvantum paa 50 000 Tons Foderstoffer til Mælkeproduktionen. Dette vil ganske sikkert være højest nødvendigt, for at Produktionen kan hæve sig. Ligeledes vil jeg udtale min Glæde over, at man dels i selv Lovforslaget dels ved Ændring i Folketinget har forhøjet Forhandleravancen noget, saaledes at ogsaa de Medborgere, der forhandler Smørret, dels en gros, dels en detail, derigennem kan faa en noget bedre Dækning for de forøgede Omkostninger, som ogsaa de har under de nuværende Forhold.

Stridspunktet i det andet Ting, men et Stridspunkt, som man lykkelig er kommet ud over, har jo været, hvilke Priser der skulde betales Mejerierne for Smørret, og det har staaet imellem en Betaling af 5 Kr. 30 Øre og 5 Kr. 70 Øre. Selv med en Betaling af 5 Kr. 30 Øre er det en betydelig Merudgift i Forhold til det, der blev ydet i Fjor. Imidlertid glæder det mig, at man i saa Henseende er kommet til Enighed mellem alle Parter. Man er, som saa ofte, gaaet halvvejs fra hver Side, saaledes at man er kommet til 5 Kr. 50 Øre og derved har opnaaet Enighed. Det vilde have været uheldigt, om det skulde have været et Stridsspørgsmaal, da dette har været det afgørende Punkt under hele Lovforslagets Behandling i det andet Ting. Naar man er kommet til en Løsning heraf, og vi yderligere staar overfor, at der kun er faa Dage tilbage, til Loven skulde træde